

5. Lopunaikaluento: Seurakunta lopunajassa

Alkurukous: Jeesus, sinussa on kaikki viisauden ja tiedon aarteet kätkettyinä, sillä sinä olet Jumalan viisaus. Ilman sinua me emme voi mitään tehdä. Siksi me nyt jo aluksi sinun pyhää nimeäsi avuksi huudamme. Avaa sinä salaisuutesi salat meillekin ja niin me yksinkertaiset saamme niistä ymmärrystä. Amen.

Aluksi

Puhumme nyt eräästä yhdestä elintärkeästä kysymyksestä uskoville. Kysymys on Kristuksen toisen tulemuksen ajankohdasta ja samalla siitä, milloin seurakunta otetaan ylös ja Kristusta vastaanottamaan. Emme saa olla tässä asiassa tietämättömiä. Tiedon puuttuessa saatamme olla orjuuttavan pelon vallassa, harhaoppien sekamelskassa, tai nukkua syvää kuoleman unta. Siksi ei kukaan saisi johtaa kalliisti lunastettuja sieluja harhaan.

On suorastaan käsittämätöntä minkälaisen kaaoksen keskellä Herran seurakunnat ovat näin tärkeässä kysymyksessä. Opetus seurakunnissa lopunajan viimeisistä vuosista on usein suoranaisten hurmahenkien ja toisaalta inhimillisen viisauden sokaisemien opettajien käsissä. Sen myötä myös monet yksityiset pyhät ja seurakunnat ovat kovin eksesissä. Opit tulevat useimmiten amerikkalaisten lahko-opettajien välityksellä. Lisäksi terve kontrolli seurakunnissa puuttuu. Suurten kirkkokuntien opitkaan eivät näiltä osin perustu Raamattuun, vaan heidän kirkkoisiensa perinnäissääntöihin.

Seurakunta lopunajassa

Käymme nyt läpi sitä kysymystä, missä Jumalan pyhät ja hänen seurakuntansa ovat vaivan- ja vihanaikana, eli viimeisen seitsemän vuoden aikana. Ja tämä kaikki ei ole yhdentekevää.

Koska kristikunnassa on Kristuksen toisen tulemuksen ajankohdasta niin monenlaista opetusta, samoin seurakunnan ylösotosta, puhumme tällä luennolla pelkästään tästä aiheesta. Jaotteleme kristikansan pääoppisuunnat tässä seuraavasti:

- A. Kristus palaa takaisin millä hetkellä hyvänsä ja seurakunta temmataan ylös*
- B. Seurakunta temmataan ylös ennen vaivan- ja vihan aikaa*
- C. Seurakunta temmataan ylös vaivanajan jälkeen ennen vihan aikaa*
- D. Seurakunta temmataan ylös vihan aikana*

E. Seurakunta temmataan ylös Kristuksen tulemuksessa vihan ajan lopussa

F. Seurakunta temmataan ylös tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen

A. Kristus palaa takaisin millä hetkellä hyvänsä ja seurakunta temmataan ylös

Yleinen oppikäsitys ajassammekin on, että Jeesus voi tulla takaisin millä hetkellä hyvänsä tai ainakin aivan pian. Siksi uusia päivämääriä Herran pikaisesta tulemukselta annetaan yhä uudelleen ja uudelleen, koska aikaisemmat ajankohdat eivät olleet pitäneet paikkaansa. Monet ihmiset ovatkin sitten tehneet monenlaisia hulluuksia. Mitä jäi tähteesi? Häpeä jäi, mutta rahat taisivat mennä. Kaikki oli jopa myyty kun omaisuutta ei taivaassa tarvita. Tietämättömyys ja herkkäuskoisuus veivät harhaan. Usein häpeä estää palaamasta takaisin oikean opetuksen piiriin. Tyypillinen harha oli se kun Herraa odotettiin takaisin vuosien 1999 ja 2000 taitteessa. Mutta tuokaan odottaminen ei perustunut mihinkään tosiasioihin.

Vääriä profeettoja on ollut koko kristikunnan ajan ja uusia tulee. Kirkkohistoria on täynnä näitä surullisia tapahtumia. Nykyaikakaan ei ole tuonut viisautta. Jos ei pelotella Kristuksen pikaisella paluulla, pelotellaan jollakin muulla. Mutta ei Herra sellaisia pelotteluja harrasta eikä päivämääriä anna. Mutta peloteltuja sieluja riittää.

Mutta tässä me tutkimme aivan ensiksi sitä, mitä Jumalan sana opettaa Herran pikaisesta tulosta ja myös seurakunnan ylösotosta. Kaikkialta muualta tuleva tieto on väärää ja ihmisestä lähtevää.

Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttyä, ikään kuin Herran päivä jo olisi käsissä. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennen kuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?” (2. Tess. 2:3-6).

Paavalin kirje kertoo tässä sen, ettei Herra voi aivan heti tulla. On edessä paljon muita tapahtumia, jotka estävät hänen tulonsa. Ajallaan hän tulee. Mutta ensimmäisiä enteileviä merkkejä Herran tulemukselta on koko kristillistä maailma kohtaava uskosta luopuminen. Se näkyy jo kaikkialla yhteiskunnassa ja seurakunnissa. Tarkkaavainen uskova on nähnyt jo tämän vaiheen alkaneen. Monet totiset uskovat huokailevat Luterilaisen kirkonkin tilaa. Sama ilmiö on tullut vapaitten suuntien seurakuntiin. Sanonta ”Kun usko loppuu, konstit alkavat”, näkyy nyt yhä selvemmin. Kouluissamme ei saa olla pian tunnustuksellista uskonnonopetusta. Suvivirsikin on jo uhanalainen laji koulujen kevätjuhlissa. Päiväkodeissa rukoukset ollaan korvaamassa loruilla. Kysellään, mitä tälle kaikelle pitäisi tehdä. Vastaus on yksinkertainen: emme voi tehdä yhteiskunnallisesti juuri mitään. Mutta ainahan voi toki vastustaa. Mutta emme voi hidastaa Herran tulemusta! Mutta perheissämme, raamattupiireissämme ja muissa pienyhteisöissä Jumalan sanaa tulee yhä selkeämmin opettaa, sillä uskovienkin keskuudessa raamatuntuntemus on käynyt hälyttävän ohueksi. Aina vain pienemmäksi on supistunut joukko joka syvällisemmin tuntee hengellisiä asioita. Tieto Jumalan sanan totuuksista on korvautunut usein kokemusten hankkimisella. On kauheaa seurata monien uskovaisten hengellistä, jopa moraalista tilaa.

Moraalinen rappeutuminen kansakunnassakin jatkuu koska Jumalan sanan opetus puuttuu. ”Missä ilmoitus puuttuu, siinä kansa käy kurittomaksi; autuas se, joka noudattaa lakia” (Sananl. 29:18). Tämä ei ole totta vain uskosta osattomien keskuudessa vaan myös enenevässä määrin myös uskovien keskuudessa.

Ennen kuin Herran päivä tulee, tapahtuu siis ensiksi uskosta luopuminen, ja kaikki siihen liittyvä. Sitten ilmestyy Jumalan temppeliin tuo kadotuksen lapsi, Kristuksen vastustaja, Antikristus, ja julistautuu Jumalaksi.

Mutta persoonallisen Antikristuksen tulokaan ei ole vielä käsillä. Hän tulee vihanajan alussa. Itse Herra Jeesus Kristus tulee kaikella kirkkaudellaan ja voimallaan vasta pakanain ajan lopulla, viimeisen pasuunan soidessa. Silloin maailma jo huutaa ja parkuu kuten kerran Sodomassa ja Gomorrassa, Lootin päivinä, ja kuin faaraon sotajoukko hukkuessaan punaiseen mereen.

Vielä Paavali kirjoittaa: ”Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niin kuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova pois nukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.” (1. Tess. 4:13–18).

Jeesuksen opetuksista tiedämme myös että luonto saastuu ja alkaa tuhoutua lopunajan viimeisinä päivinä. Sitä ei voi palauttaa enää ennalleen. Ihmisen ahneuskin pitää siitä huolen. Tulevat myös suuret sodat ja luonnonmullistukset. On nälänhätää. Herra ei tule takaisin ennen näitä.

Mutta Kristuksen tullessa ensin nousevat ylös poisnukkuneet, häneen uskoneiden ruumiit. He saavat uudet, kirkastetut, Kristuksen kaltaiset ruumiit. Sitten elossa olevat uskovat temmataan yläilmoihin Kristuksessa poisnukkuneiden kanssa. Ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Tämä kaikki tapahtuu kuitenkin vasta viimeisenä päivänä, jolloin itse Herra Jeesus Kristus tulee taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa. Mutta ei ennen sitä, vaikka monet opettajat sellaista kautta maailman väittävät.

On siis monia muita tapahtumia ennen kuin todelliset lopputapahtumat alkavat. Herra kyllä tulee äkisti ja salaa. Mutta hän ei tule niin salaa ettei hänen valvovat pyhänsä sitä ajankohtaa etukäteen tuntisi ja aavistaisi. ”Ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille” (Aam. 3:7). Kuitenkaan tarkkaa päivää ja hetkeä ei tiedä edes Jumalan Poika.

B. Seurakunta temmataan ylös, ennen vaivan- ja vihan aikaa

Aikanamme on monia toisistaan poikkeavia tempausoppeja. Monissa kristikunnan vasemmalla laidalla olevissa seurakunnissa opetetaan esimerkiksi, että seurakuntaa ei ole enää maanpäällä vihanajan alkaessa, eli ennen ensimmäisen sinetin avaamista. Toisin sanoen seurakunnan ei tarvitsisi kokea ollenkaan ahdistuksen aikaa. Tämäkin tempausoppi on itse asiassa tuulesta temmattu. Tällainen oppi perustuu moniin väärin raamatuntulkintoihin ja virhetulkintaan Jeesuksen eräistä lopunajan opetuksista. Herra on sanonut: ”Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki, samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.” (Luuk. 17:28–30). Tai: ”Niin kuin kävi Nooan päivinä, niin on käyvä silloinkin, kun Ihmisen Poika tulee. Vedenpaisumuksen edellä ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja näyttivät tyttäriään aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin. Kukaan ei aavistanut mitään, ennen kuin tulva tuli ja vei heidät kaikki mennessään. Samoin käy, kun Ihmisen Poika tulee.” (Matt. 24:37–39). Mutta eivät nämä opetukset sitä tarkoita, että seurakunta jo ennen Jeesuksen toista tulemusta täältä temmattaisiin ylös. Näin tärkeät kysymykset on perusteltava aina koko Raamatun totuuksilla.

Luimme äsken myös apostoli Paavalin opetuksia. Toki, puusta katsoen, Jeesuksen ja Paavalin opetukset ovat tässä kohden ristiriidassa keskenään. Mutta ei ne toki sitä ole, vaan Jeesuksen opetukset ovat tässä yksioikoisesti väärinymmärretty, paneutumatta syvällisemmin asioihin.

Oppi siitä, että seurakunta temmataan ylös millä hetkellä hyvänsä tai ennen vaivan ja ahdistuksen aikaa, on väärä. Tämä asia avautuu yhä selkeämmäksi kuin menemme asioissa eteenpäin.

C. Seurakunta temmataan ylös vaivanajan jälkeen, ennen vihan aikaa

Tarkkaavainen Ilmestyskirjan lukija on huomannut, että myös vihanaikana on maanpäällä uskovia. Keitä he ovat? Eikö oikea seurakunta ole monien mielestä jo taivaassa viettämässä Karitsan häitä edellisen otsikon mukaisesti? Maan päälle jääneet eivät olisi siis olleet mukana kuudennen sinetin pelastettujen joukossa. Joidenkin mielestä nämä poispuodonneet ja jäljelle jääneet eivät olisi olleet täysin valmiita ylösottoon. Nuoko kaikkein heikoimmat olisi jätetty Antikristuksen ajan vaivoinhin? Ei, juuri vihanaikana tarvitaan aivan erityisen lujaa ja vahvaa uskoa. Se joka vahvana pysyy, pelastuu.

Seurakunta-nimi mainitaan toki viimeisen kerran jo ennen ahdistuksen aikaa Ilmestyskirjan luvussa 3, jakeessa 22. Mutta sitä se ei todellakaan kerro, että seurakuntaa ei olisi enää maanpäällä. Edellisenkin maininnan jälkeen puhutaan yhä Kristuksen pyhistä. Silloin tarkoitetaan Raamatun mukaan aina seurakuntaa. Seuraavan kerran seurakunta -nimi mainitaan taas vihanajan lopun tekstissä, vähän ennen Jeesuksen tulemusta. Jeesus sanoo: ” *Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti.* ” (Ilm. 22:16). Vielä maanpäällä olevalle seurakunnalleen Jeesus tässä puhuu. Tuo lähetetty enkeli oli apostoli Johannes.

Seurakunta ei voi olla perillä taivaassa ennen Kristuksen paluuta.

D. Seurakunta temmataan ylös vihan aikana

Tällainen epämääräinen oppikin on olemassa. Jumalan erehtymättömän Sanan mukaan tosiasia kuitenkin on, että vielä vihan aikana on maan päällä aitoja Jumalan pyhiä. Eli, keitä he ovat? He ovat yksinkertaisesti niitä pyhiä, jotka eivät olleet jo aiemmin nukkuneet pois.

Mutta huomatkaa, missä on mukana Jumalan pyhiä, siellä on aina mukana myös Jumalan seurakunta. Seurakunnat ovat kyllä tuolloin kovan ja verisen vainon vuoksi pahoinkin hajallaan, mutta silti ne ovat Herran maanpäällinen seurakunta. Uskovia ilman seurakuntaa ei ole olemassa. Aina uskovat kuuluvat Jumalan maailmanlaajuiseen seurakuntaan, koska Jumalan valtakunnan perusta on Kristuksen seurakunta. Seurakunta on Kristuksen ruumis, hän on sen pää ja me hänen ruumiinsa jäseniä. Ei Kristuksen ruumista temmata yhtäkkiä ylös kesken kaiken lopunajan tapahtumia. Kristus sanoo: ” *Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti* ” (Matt. 28:20). ” *Ja minun lähettäjäni tahto on se, että minä kaikista niistä, jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.* ” (Joh. 6:39). Seurakunta, Kristuksen ruumis jäsenineen, on täällä ajassa maailman loppuun asti, viimeiseen päivään asti. Paikallisseurakunta voi käsittää vain muutaman valitun, Kristukseen uskovan.

Herran tulemuksessa elossa oleva seurakunta, eli Jumalan pyhät täällä ajassa, ovat vastaanottamassa Herraansa. Herra on sanonut: ” *Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä.* ” (Matt. 18:20). Missä kokoontutaan Jeesuksen nimessä, siellä Jeesus on heidän keskellään Henkensä kautta ja siellä on aina seurakunta koolla.

Jumalan pyhät ovat mukana Antikristuksen aikana, aina vihan ajan loppuun asti. Silloin Kristus tulee hakemaan morsiusseurakuntaansa hääjuhliin. Jumalan sana sanoo niin, ja hänen sanansa on kokonaan totuus. Jumalan sanasta ei saa jättää mitään pois, eikä mitään siihen lisätä. Jeesus sanoo: ” *Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.* ” (Ilm. 22:18, 19). Silti monenlaisia vääriä profeettoja on edelleen liikkeellä. He poistavat ja lisäävät omia käsityksiään Totuuden Sanaan. Suuresti he eksyvät – ja suuresti he eksyttävät.

Kun Kristus tulee kunniansaan takaisin, hänen maanpäällinen seurakuntansa on häntä vastaanottamassa innostuneen ja hartaan hengen vallassa. ” *Minua odottaa nyt vanhurskauden seppelä, jonka Herra, oikeudenmukainen tuomari, on antava minulle tulemisensa päivänä, eikä vain minulle vaan*

kaikille, jotka hartaasti odottavat hänen ilmestymistään.” (2. Tim. 4:8). ”*Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti...*” (Jaak. 5:7).

Paavali neuvoo tukkimaan vastaansanojen suut. Ne tulevat tukittua Jumalan sanan vääjäämättömien tosiasioiden perustalta. Ei voida siis mitenkään ajatella, että pelkkä uudestisyntymättömien pakanoiden joukko ja Israelin kääntymätön kansa, olisivat vain täällä Herraa vastaanottamassa. Ei, hehän eivät edes pääse mukaan ylösottoon, ensimmäiseen ylösnousemukseen. Juutalaiset eivät ole vielä tässä lopunajan tilanteessa edes tunnustaneet Jeesusta Messiaakseen. Mutta heidän armoihin ottamisensa on silloin jo lähellä. Vain pyhä Herran seurakunta on yksin arvollinen nousemaan Karitsan hääaterialelle.

E. Seurakunta temmataa ylös Kristuksen tulemuksessa vihan ajan lopussa

Kun eksytykset ovat pahimmillaan ja kun vääriä kristuksia on kaikkialla, kun taivaan voimat järkkyvät, kun on sotia ja ahdistus maanpäällä, silloin Herra tulee. Niiden päivien jälkeen hän tulee. ”*Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella.*” (Matt. 24:29,30). Profeetta Joel ennustaa tästä samasta ajasta näin: ”*Minä annan näkyä ihmeitä taivaalla ja maassa: verta ja tulta ja savupatsaita; aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja pelättävä*” (Joel 2: 30,31). Mutta ei Herra uskovilleen salaa tule. Mutta Herran sana kehottaa seuraamaan aikain merkkejä. Ajan merkit näkyvät ja kuuluvat aikamme mediankin välityksellä. Nukkua ei siis saa.

Antikristuksesta sanotaan: ”*Sille annettiin myös lupa käydä taisteluun pyhiä vastaan ja voittaa heidät...*” (Ilm. 13:7). Vihanajan pyhien seurakunnan on kestettävä kaikki Antikristuksenkin vainot ja kauhut. Koska aidot uskovat eivät ole ottaneet itseensä pedon, Antikristuksen, merkkiä ja lukua, he ovat tämän tähden surmattavina, vankeudessa ja monissa muissa ahdistuksissa. Mutta he saavat nähdä ajallaan kuinka Jeesus Kristus tulemuksessaan surmaa Antikristuksen, pedon, ja koko hänen joukkonsa yhdellä suunsa henkäyksellä (2. Tess. 2:8). Herra syöksee heidät elävinä tuliseen järveen. ”*Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa.*” (Ilm. 19:20). Mutta itse perkele, Ilmestyskirjan lohikäärme, saa tuomionsa vasta tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen. ”*Ja perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti.*” (Ilm. 20:10). Saatana on sidottuna tuhatvuotisen valtakunnan ajan (Ilm. 20:1-3).

Myös tämä kaikki tieto antaa voimaa ja rohkeutta vihan aikana Jeesuksen omille. ”*Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.*” (Ilm. 14:12). Mutta nämä pyhät ovat vielä tuolloin maan päällä. Se tosiasia nähdään monissa muissakin Raamatun vihanajan tapahtumakuvauksissa. Raamattu ei voi raueta tyhjiin.

Sellaista oppia että pyhät otetaan taivaaseen jo ennen ahdistuksen- ja vihanaikaa ei Raamatusta löydy. Kuitenkin yleisesti opetetaan, että vihan aikana uskovat ovat jo taivaassa. Jos uskovat olisivat jo taivaassa, on myös syytä kysyä, miksi Ilmestyskirja käyttää kaikki luvut 8.-19. kertoakseen mitä vihan aikana maan päällä tapahtuu. Eivätkö nämä luvut ole tarkoitettut kaikkien uskovien tutkittavaksi, opiksi ja lohdutukseksi? Kyllä ovat.

Jeesus, hänen apostolinsa ja profeettansa sanovat Herran tulemisen päivää viimeiseksi päiväksi. Herra sanoo häneen uskovien kuolleittensa nousevan ylös nimenomaan viimeisenä päivänä. (Joh.6:39–40;44,54; Joh.11:24). Viimeinen päivä on Kristuksen paluun päivä. Kuolleitten ylösnousemus on ensimmäisiä tapahtumia Herran palatessa takaisin (1. Tess 4:16,17). Sitten nousevat ylös ne pyhät jotka ovat vielä elossa ja maan päällä. Myös marttyyrijoukon, josta puhutaan Ilm. 6:11:ssä, täytyy odottaa tuota päivää. Vihanajan jälkeen, kun Herra tulee pyhiensä kanssa, toteutuu ensimmäinen ylösnousemus (Ilm. 20: 4-). Tuossa ylösnousemuksessa ovat mukana siis nekin, jotka

olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, eivätkä olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eivätkä käteensä. He virkoavat eloon Kristuksen tulemuksessa.

Mutta keitä muita on Herran mukana hänen toisessa tulemuksessaan? Mukana hänen tulemuksessaan on kymmenien tuhansien enkelien joukko ja taivaissa kirjoitettujen *esikoisten* juhlijoukko, perille päässeiden seurakunta ja täydellisiksi tulleitten vanhurskusten henget (mm. Hepr. 12:22,23; 1. Tess. 3:13; Juud. 1:14; Ilm. 14:1). Esikoisten joukkoon kuuluvat muun muassa ne sataneljäkymmentäneljäntuhatta valittua Israelista. ”*Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle* (Ilm. 14: 3-4). Mukana ovat myös kaikki perille päässeiden vanhurskaitten henget. Toisin sanoen mukana hänen tulemuksessaan on koko pelastuneiden, Kristuksessa aiemmin poisnukkuneiden, pyhien henget. Heidän ruumiinsa herätetään haudoistaan ja temmataan ylös Herraa vastaan tässä ylösnousemuksessa. Perillä taivaassa on sitten kerran koko ihmispersoonaa: ruumis, sielu ja henki. ”*Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan ja varjelkoon koko olemukseenne, teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne, niin että olette nuhteettomat Herramme Jeesuksen Kristuksen tullessa.*” (1. Tess. 5:23).

Koska tämä edellinen tapahtuma on näin oleellinen asia, kerrataan vielä uskovien osaa vihan aikana, kun Jeesus ei ollut vielä tullut takaisin. Ilmestyskirjassa muistutetaan, ettei saa ottaa vastaan pedon merkkiä. Keitä varotetaan? Eikö juuri uskovia? ”... *Se, joka kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa otsaansa tai käteensä sen merkin, joutuu yhtä lailla juomaan Jumalan vihan viiniä...*” (Ilm. 14:9,10). Uskovista moni lankeaa. Moni luopuu kun jää ilman ruokaa ja vaatteita ja myyntityökin loppuu. ”*Kenenkään ei ole lupa ostaa eikä myydä mitään, ellei hänellä ole tätä merkkiä, joka on pedon nimi tai sen nimen luku*” (Ilm. 13:17). Monen muunkin syyn takia langetaan. ”*Silloin teidät annetaan vaivaan, ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden. Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan.*” Matt. 24:9,10). ”*Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu*” (Matt. 24:13). Ei tässä maailman ihmisille puhuta, sillä heidän hukuvat jo muutenkin? Herra puhuu tässä pyhilleen seurakunnissa, jotka ovat maan päällä hänen tulemuksensa asti.

Vihan ajan alussa ilmestyy Antikristus, Ilmestyskirjan peto. Antikristuksen ajan jälkeen Herra tulee. Koska Antikristuksen aikana uskovat ovat surmattavina ja heitä pannaan vankeuteen, heitä neuvotaan ja vahvistetaan juuri tätä varten. Lohdutus on seuraava: ”*Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu; jos kuka miekalla tappaa, hänet pitää miekalla tapettaman. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko ...Tässä kysytään pyhiltä kestävyyttä, niiltä jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen*” (Ilm. 13:10; 22:12). Jumalan pyhät ovat siis kokemassa osin myös marttyrikuoleman.

Eivätkö tässä nyt kaikki edellä kuvatut tempausopetukset paljastu valheellisiksi?

Otetaan tähän vielä Jeesuksen eräät sanat ohjeeksi vihan ajan alun seurakunnille, Antikristuksen ilmestyessä. ”*Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - joka tämän lukee, se tarkatkoon...*” (Matt. 24:15). Tässä Jeesuksen ennustuksessa puhutaan Antikristuksen asettamasta ”hävityksen kauhistuksesta” Jerusalemissa. Uudempi käänös, KR 92, sanoo: ”*Kun siis näette pyhään paikkaan pystytettynä turmion iljetyksen, josta profeetta Daniel on puhunut - huomatkoon lukija tämän.*” ”Apokryfikirjoissa tuo pyhä paikka oli Jerusalemin temppele. Jeesus puhuu tässä vihanajan alussa eläville uskoilleen.

Lainaamme tähän taas apostoli Paavalia: ”*Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy. Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sen tähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sen tähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat*

valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.” (2. Tess. 2:6–12). Nämä edeltävät tapahtumat pidättävät Herran tulemusta.

Luopumuksen aika, ja sitten persoonallinen Antikristus tulevat aikajärjestyksessä peräkkäin. Tulee myös monia muita vääriä Kristuksia. ”Sillä niinä päivinä on oleva ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut hamasta luomakunnan alusta, jonka Jumala on luonut, tähän asti, eikä milloinkaan tule. Ja ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut, hän on lyhentänyt ne päivät. Ja jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tai: 'Katso, tuolla', niin älkää uskoko. Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä, eksyttääkseen, jos mahdollista, valitut. Mutta olkaa te varuillanne. Minä olen edeltä sanonut teille kaikki.” (Mark. 13:19–23).

Kaikki nämä edellä olevat tekstit kertovat että tuossa ajassa seurakunta on yhä maanpäällä. Heitä tässä varotetaan. Ja kuitenkin jo nyt tyhmät neitsyet juoksevat väriä Kristuksien perässä. Ei se heitä auta vaikka Jeesus etukäteen on heitäkin varottanut. Kauheaa on katsella tuota villien lampaiden laumaa ilman luotettavaa paimenta. Kaikki eivät näet ota vastaan rakkautta totuuteen pelastuksensa. Nyt on jo menossa seulonnan aika.

Mutta varsinaisia vihanajan päiviä on lyhennetty valittujen tähden. ”Ja ellei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.” (Matt. 24:22).

Mutta on myös huomattava, että myös Antikristuksen vaikutuksen aikana, vihan aikana, saarnataan iankaikkista evankeliumia maan päällä asuville. Luemme: ”Ja minä näin lentävän keski-taivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuivaisille, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille” (Ilm. 14:6). Tämä kyseinen teksti on vihanajan tekstejä. Emme tiedä vielä millaisesta evankeliumin julistustyöstä on kyse.

F. Seurakunta temmataa ylös tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen

On vielä oppisuuntia jotka opettavat lopullisen ylösoton tapahtuvan vasta tuhatvuotisen valtakunnan lopussa. Tässä on kysymys ensisijaisesti niin sanotusta kirkkohistoriallisesta tulkinnasta. Se on vanha protestanttinen oppinäkemys. Lähes kaikkien uskonpuhdistajien keskuudessa oli tässä asiassa yksimielimielisyys. Niinpä myös uskonpuhdistuksen ajan Luterilaisen kirkon Tunnuskirjoissa on mukana näitä lopunajan tulkintoja. Eräs lainaus: ”Ne [uskonpuhdistuksen ajan oikeat seurakunnat] tuomitsevat myös sellaiset, jotka levittävät juutalaisia oppeja, joiden mukaan hurskaat tulevat saamaan herruuden maailmassa ennen kuolleiden ylösnousemusta, sen jälkeen kun jumalattomat ovat kaikkialla kukistettu.”

Tunnustuskirjojen oppi tuhatvuotisesta valtakunnasta (Ilm. 20:1-6) kielletään siis yleisesti ja sitä pidetään pelkkänä juutalaisten oppina ja hapatuksena. Paljon muutakin lopunaikaan liittyvää kielletään tai tulkitaan uudelleen. Uskonpuhdistajat olettivat tuhatvuotisen valtakunnan olevan jo menossa. Saatana oli heidän käsityksensä mukaan sidottu evankeliumilla. Kuitenkin Saatana on nyt vihoissaan enemmän kuin koskaan ennen. ”Sen tähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” (Ilm. 12:12). Paavi oli vastaavasti tässä käsityksessä Ilmestyskirjan Antikristus. Vihanajan he katsoivat tulevan evankeliumin julistamisen jälkeen ja sitten Kristus tulee takaisin kunniansaan. Silloin tulee myös maailmanloppu. Tuhatvuotisen valtakunnan he ymmärtävät vain kuvaannollisena eli allegorisena, ei todellisena tuhan-tena vuotena.

Moni aikammekin kirkollinen teologi uskoo noihin edellisiin väittämiin aitona Jumalan ilmoituksena ja tuomitsevat ne jotka pitäytyvät edelleen yksin siinä, mitä Raamattu asiasta opettaa. Näissä kysymyksissä he pakenevat uskonpuhdistajien selkien taakse. Näin he eivät myöskään katso menettävänsä kasvojaan teologikollegojensa silmissä. Ihmiskunnia on heille tässäkin tärkeämpää kuin Raamatun totuudet. Mutta annetaan heidän jatkaa kaikessa rauhassa oppituomioitaan. Mutta kaikki me vastaamme kerran puheistamme. On armollisempaa opettaa totuutta rakkaudessa, ilman minkäänlaista tuomarin roolia.

Kun tällaisiin opetuksiin kuitenkin mm. luterilaisuudessa luotetaan, Pyhä Henki opettajana ja Jumalan sana auktoriteettina on jäänyt toisarvoiseen asemaan. Todellisuudessa lopunajan tapahtumia voidaan tutkia oikein vasta tänä aikana, sillä sinetit avataan vasta lopun aikana. On surullista lukea sellaisia tekstejä joissa jokin ihmismielipide on nostettu Jumalan sanan asemaan ja kun vaikkapa kirkon Tunnustuskirjat on nostettu Pyhän Raamatun erehtymättömyyden edelle.

Samalla tavoin perinnäissääntöjen pohjalta toimitaan lähes kaikissa kirkkokunnissa. Seurakuntalaisia jopa varoitetaan tutkimasta lopunajan tapahtumia. Sellainen katsotaan turhaksi jopa hyvin vaaralliseksi. Ilmestyskirja opettaa aivan toisin. ”Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!” (Ilm. 1:3). ”Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti. Monet sitä tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy.” (Dan. 12:4).

Näinkin tärkeät kysymykset on aina perusteltava koko Raamatun tosiasioiden pohjalta. Raamatua pitää selittää Raamatulla. Sinne ei saa tuoda ulkopuolelta minkäänlaisia epäperäisiä sananselityksiä. Mutta kukaan ei kykene oikein opettamaan ilman Herran Henkeä ja hänen antamaansa viisautta. ”Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä” (2. Piet. 1:19–20).

Jos Raamatun sana tilalle asetetaan uusi, jonkin kirkkokunnan perinnäissääntökäsitys, aito totuus lakaistaan kuin maton alle. Se on korvattu inhimillisellä viisaudella ja tiedolla. Mutta juuri näin tapahtuu Ilmestyskirjan selittämisessä monissa muissakin seurakunnissa ja kirkoissa koko hengellisellä kentällä laidasta laitaan.

Lopuksi

Tässä luennossa on kerrottu tapahtumia Jumalan seurakunnan kannalta. Seuraava luento – jos Herra suo – lähtee liikkeelle kuin kaiken alusta, eli seitsemännen sinetin avaamisesta eteenpäin. Niissä luennoissa kerrotaan tapahtumia kansakuntien, sen kansojen, kielten ja kaiken muun olemassa olevan kannalta taivaassa ja maan päällä. Näitä tapahtumia kuvataan Ilmestyskirjan luvusta kahdeksan alkaen lukuun yhdeksäntoista asti, jolloin Kristus tulee kaikessa kunniansaan. Sitten ovat vuorossa kuvaukset tuhatvuotisesta valtakunnasta ja viimeisestä tuomiosta. Käsiteltäväksi on tultava myös Vanhan testamentin profeettojen ennustukset lopunajan päivistä. Kuka tämän kaiken luentotyön sitten tekee, sen yksin Herra tietää.

Tähän luentoön ei ole saatu mahdutettuja läheskään kaikkia Jeesuksen Kristuksen opetuksia lopunajasta (Matt. 24:3–25:46). Kaikki tulee kuitenkin ajallaan. Mutta kaiken tulee perustua Jumalan sanaan. ”Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.” (Room. 15:4).

” ”Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin! Amen. ” ” (Ilm. 22:12–14).